

Οι στενές γερμανοτουρκικές σχέσεις και η πηγή της οργής της Μέρκελ προς την Ελλάδα

[...] Σε πείσμα των καιρών που θέλουν την αποκοπή της ιστορικής ροής από το παρόν και την αποσπασματική μελέτη του μέλλοντος, Γερμανία και Τουρκία ήταν πάντα στην ίδια "παρέα" για πάνω από έναν αιώνα. Μέρκελ και Ερντογάν όμως, έκαναν αυτήν τη σχέση "ειδική" και για την Ελλάδα η οποία ανήκει στην ΕΕ, είναι πολύ σημαντικό να αποφύγει τις συνέπειες μιας τέτοιας φιλίας.

[...] Από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, Γερμανία και Τουρκία ήταν σύμμαχοι. Το σχέδιο της Γερμανία τότε, ήταν να μιμηθεί τις δύο μεγάλες αποικιοκρατικές δυνάμεις της Ευρώπης και επιθυμούσε διακαώς να ελέγξει το Δρόμο του Μεταξιού. Η Μέση Ανατολή, ενδιέφερε ιδιαίτερα τη Γερμανία και η παρηκμασμένη Οθωμανική Αυτοκρατορία, έψαχνε συμμάχους στην Ευρώπη που δεν είχαν βάλει ως στόχο τη διάλυσή της. Η Πορεία προς Ανατολάς (Drang Nach Osten) ως γερμανικό σχέδιο, έφερε τις δύο χώρες πολύ κοντά.

Γερμανοί εκπαίδευσαν και στήριξαν πολλούς από τους Νεότουρκους οι οποίοι όταν ήλθαν στην εξουσία, έδωσαν προνόμια στους Γερμανούς οι οποίοι κατείχαν ουσιαστικά τα γεωοικονομικά assets της Τουρκία, βοηθώντας (προτρέποντας για την ακρίβεια) τη νέα τουρκική πολιτική ελίτ να εξοντώσει Έλληνες, Αρμένιους και άλλες μειονότητες που κρατούσαν για πολλές δεκαετίες την οικονομική ζωή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

[...] Στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η Τουρκία ήταν πιο μαζεμένη καθώς τόσο στους Βαλκανικούς Πολέμους, όσο και στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, διάλεξε τη λάθος πλευρά. Το Σύνδρομο των Σεβρών οδήγησε την Τουρκία στο να υιοθετήσει τον περίφημο ρόλο του "επιτήδειου ουδέτερου". Παρόλο που έλαβε χώρα ο επαναπροσδιορισμός της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής στο να ομοιάσει σε οπορτουνισμό και τακτικισμό με την Ιταλία του πρώτου μισού του 20ου αιώνα, οι γερμανοτουρκικές σχέσεις παρέμειναν ισχυρές.

[...] Η Γερμανία έφερε πολλές εκατοντάδες χιλιάδες Τούρκους εργάτες στην Γερμανία, ως φτηνά εργατικά χέρια για να πετύχει την οικονομική της ανασυγκρότηση. Σήμερα στην Τουρκία, ζουν περίπου 4 εκατομμύρια Τούρκοι.

Το ΑΚΡ αξιοποίησε κατά την προηγούμενη δεκαετία το χαρτί της "οικονομικής αναγέννησης" της Τουρκίας. Η Γερμανία, βρήκε μια φτηνή και τεράστια αγορά στην Τουρκία με μια πολιτική σταθερότητα "καθεστώτος". Οι οικονομικές σχέσεις των δύο χωρών απογειώθηκαν με ιλιγγιώδη ρυθμό. Ο συνολικός όγκος εμπορικών συναλλαγών, έφτασε το 2019 περίπου τα 35,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν συνυπολογίσουμε και τις ειδικές σχέσεις που αφορούν το κομμάτι της άμυνας, (οι κινητήρες των τανκς που παράγονται από την τουρκική αμυντική βιομηχανία, είναι γερμανικοί και τα γερμανικά υποβρύχια τα οποία πρόκειται να παραδοθούν στην Τουρκία (και τα οποία η Τουρκία θα τα χρησιμοποιήσει για να

απειλήσει την Ελλάδα και την Κύπρο) εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι υπάρχουν σχέσεις πολύ στενές.

[...]Μέσα σε αυτά, η Καγκελάριος Μέρκελ είναι η μόνη πολιτικός που δεν "τσακώθηκε" ποτέ με τον Ταγίπ Ερντογάν, ακόμη και όταν ο ίδιος, ήθελε για το "Δημοψήφισμά" του να κάνει "προεκλογική καμπάνια" μέσα στη Γερμανία. Τι άλλο;

Όταν ο Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών έψεξε το ρόλο του Βερολίνου για την "διαμεσολάβηση" στα ελληνοτουρκικά, σίγουρα δεν είχε στο νου του μόνο το ότι η Γερμανία δεν επιθυμεί να επιβάλλει κυρώσεις. Είναι γιατί η Γερμανία έχει δείξει πολλές φορές ότι δεν επιθυμεί να δώσει στην Ελλάδα το γεωπολιτικό κύρος που της αρμόζει. Η γεωπολιτική αναβάθμιση της Ελλάδας από τις ΗΠΑ (για τις οποίες η Καγκελάριος δεν έχει και την καλύτερη άποψη, όχι μόνο κατά την περίοδο Τραμπ) και από τη Γαλλία, δεν δείχνει να ευχαριστεί το Βερολίνο το οποίο δεν έχει συμβιβαστεί με την ιδέα ότι δεν μπορεί να ελέγχει τη Βόρεια Θάλασσα, τον ανατολικό Ατλαντικό και τη Μεσόγειο μαζί.

[...]Οι ειδικές σχέσεις της Τουρκίας με τη Μόσχα δεν προβληματίζουν την Γερμανία η οποία παρόλα αυτά, όποτε το θυμηθεί εκφράζει "ανησυχία για τη ρωσική επιρροή στην Ευρώπη". Είναι η ίδια Καγκελάριος που επιθυμεί τον Nord Stream II. Επομένως, η αγορά των S-400 από την Τουρκία, δεν ανησυχεί ιδιαίτερα το Βερολίνο γιατί ο πρώην αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, Μαϊκ Πενς, είχε αναφέρει μαζί και τον ρωσογερμανικό αγωγό και τους S-400 στη Σύνοδο Κορυφής του NATO του 2019.

[...]Στη Λιβύη, Ρωσία και Τουρκία επιθυμούν να τη μετατρέψουν σε Συρία. Γιατί η Γερμανία όμως να θέλει εξωευρωπαϊκές δυνάμεις και όχι ευρωπαϊκές; Γιατί το Βερολίνο γνωρίζει ότι η αναβάθμιση του ευρωπαϊκού Νότου, σημαίνει μείωση της γερμανικής επιρροής σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Το Κατάρ, αποτελεί επίσης ένα κράτος το οποίο φέρνει πολύ κοντά τη Γερμανία με την Τουρκία. Το μικρό κρατίδιο που μοιάζει περισσότερο με hedge fund παρά με κράτος, έχει τεράστιες επενδύσεις τόσο στη Γερμανία όσο και στην Τουρκία. Η Deutsche Bank κατά 19-20% ανήκει στο Κατάρ.

Όλα αυτά πρέπει να μας ανησυχούν. Ο Έλληνας πρωθυπουργός φαίνεται να έστειλε μήνυμα ότι στην Ελλάδα δεν είμαστε αφελείς και ότι δηλώσεις περί της τεράστιας σημασίας της Τουρκίας (τελευταία το ανέφερε η Γερμανίδα Υπουργός Άμυνας) δεν θα επηρεάσουν τα ελληνοτουρκικά. Οι διερευνητικές επαφές που διεξάγονται, ήταν ακόμη ένα φύλλο συκής για την αποτυχημένη διαμεσολάβηση του Βερολίνου στην ελληνοτουρκική κρίση. Επειδή όμως οι Γερμανοί θα έχουν και εκείνοι τις εκλογές τους (ουσιαστικές μετά από χρόνια) και επειδή αρκετοί πολιτικοί στη Γερμανία βλέπουν τους Γκρίζους Λύκους να κάνουν "παιχνίδι" στο Βερολίνο, καλό είναι να μην βιαστούμε να κάνουμε τα ελληνοτουρκικά "ευρωτουρκικά", όσον αφορά τον περίφημο διάλογο που θα ήθελαν οι Βρυξέλλες και που θα μοιάζει με το φιάσκο της Διάσκεψης του Βερολίνου για τη Λιβύη.

Ένα τραπέζι διαλόγου μεταξύ Ελλάδος, Τουρκίας και άλλων μεσογειακών χωρών που πλην Γαλλίας, επιθυμούν το Βερολίνο στη Μεσόγειο για να μην πετύχει η Γαλλία περιφερειακή ηγεμονία, θα μας έβλαπτε. Το Βερολίνο έχει εξοργιστεί μαζί μας. Έχει εξοργιστεί γιατί η Ελλάδα έχει ισχυροποιήσει τους δεσμούς της με τις ΗΠΑ και με τη Γαλλία. Η Γερμανία επιθυμεί να πουλά εξοπλισμό στην Τουρκία και η Ελλάδα να μην αγοράζει εξοπλισμούς από άλλες ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες ευθυγραμμίζονται με τα ελληνικά συμφέροντα. Η Γερμανία θα συνεχίσει να κάνει τη δουλειά της με την Τουρκία και εμείς πρέπει να κάνουμε τη δική μας.[...]

*** Ο Αλέξανδρος Δρίβας είναι Research Fellow - Hellenic American Leadership Council, (HALC) Ph.D. Cand. (Hellenic-American Relations after the Cold War Era)**

Δώστε μας πίσω τον ελεύθερο χρόνο μας

Προχθές, ένας οργανισμός με κάλεσε στην επίσημη ετήσια δεξίωσή του για το νέο έτος που θα γίνει σε λίγες μέρες και η πρόσκληση που έλαβα ήταν πλούσια και εντυπωσιακή. Ήδη ονειρεύομαι τη στιγμή που θα βρεθώ στη μεγάλη σάλα, τα βιολιά θα παίζουν ένα ωραίο βιεννέζικο βαλσάκι, θα κρατώ στο χέρι ένα ποτήρι ακριβή γαλλική σαμπάνια, θα φορώ (από πάνω μόνο) μια μεταξωτή καινούργια μπλούζα που πρόλαβα και αγόρασα για τέτοιες περιστάσεις και με... τις παντόφλες, αραχτή μπροστά στον υπολογιστή μου, θα μιλώ για τη διεθνή επικαιρότητα και θα κάνω καινούργιες γνωριμίες.

Ευλικρινά, μένω ενεή με τον τρόπο που ακόμη και σοβαροί, αναγνωρισμένοι φορείς προσπαθούν να πάρουν μερίδιο του τηλεχρόνου μας, που ουσιαστικά είναι πια σχεδόν όλος ο χρόνος μας. Τηλερεσεψιόν, τηλεσυναντήσεις, τηλεσεμινάρια εδάφους αέρος και αέρος αέρος, τηλεπαρουσιάσεις των πάντων, ορατών τε και αοράτων, τηλεοτινάναι. Είναι σαν να έχουν κολλήσει όλοι τον φόβο μην ξεχαστούν και καταφεύγουν σε ενέργειες πανικού και δημιουργίας άστοχου και ανούσιου περιεχομένου.

Δυστυχώς, δεν μπορεί να γίνονται όλα ψηφιακά. Ή μάλλον γίνεται, αλλά τι νόημα έχει να γίνονται απλώς για να γίνονται, όταν οι περισσότεροι και οι περισσότερες από εμάς κινδυνεύουμε να κάψουμε τον εγκέφαλό μας;

Τι θα γίνει αν συνηθίσουμε να αδιαφορούμε και να μη δίνουμε δεκάρα για το τι συμβαίνει γύρω μας; Τι θα γίνει αν ξεχάσουμε να μοιραζόμαστε και πόση μοναξιά θα νιώθουμε τότε; Μόνο αγριότητα και βία.

Μια έρευνα της Foster Grant στην Αμερική έδειξε ότι ο/η μέσος/-η Αμερικανός/-ή πολίτης περνά έξι ώρες παραπάνω στον υπολογιστή του κατά τη διάρκεια της πανδημίας σε σχέση με πριν, δηλαδή περνάει περίπου δέκα με δώδεκα ώρες την ημέρα κάνοντας διάφορα πράγματα στην οθόνη, εργάζεται, επιτηρεί την εκπαίδευση των παιδιών, συμμετέχει στις συναντήσεις των οργανώσεων στις οποίες είναι μέλος, ψυχαγωγείται, μιλά με τους αγαπημένους του ανθρώπους, αναζητά και αγοράζει πράγματα που είναι απαραίτητα, ενημερώνεται.

Πόσο χρόνο μπορείς να περνάς κάθε μέρα μπροστά στον υπολογιστή σου, κάνοντας τα πάντα εκεί; Θεωρητικά, απεριόριστο. Πρακτικά, άπειρα άρθρα αναφέρουν τα πολλά προβλήματα υγείας που σχετίζονται με την υπερβολική χρήση του υπολογιστή, από πονοκεφάλους και πρησμένα μάτια μέχρι μυωπίες, προβλήματα στη σπονδυλική στήλη, υπερβολικό άγχος και άλλα πολλά.

Εμένα, όμως, εδώ με ενδιαφέρουν κυρίως τα ιδεολογικά θέματα και οι κοινωνικές μεταβολές που μπορεί να φέρει αυτή η νέα «κανονικότητα» και κυρίως ο κίνδυνος να βολευτούμε στην ατομικότητά μας και να γίνουμε κοινωνικά μαλθακοί και αδιάφοροι.

Ένα από τα πλεονεκτήματα που μας προσφέρει ο ελεύθερος χρόνος και ο ελεύθερος τηλεχρόνος μας, πέρα από το προφανές της ξεκούρασης και της ανασύνταξης των δυνάμεών μας, είναι η δυνατότητα της συμμετοχής μας σε συλλογικές δράσεις, αθλητικές, πολιτικές, ακτιβιστικές, δράσεις αλληλεγγύης και φιλανθρωπίας που δίνουν ένα νόημα σε αυτό που είμαστε. Τι θα γίνει αν συνηθίσουμε να αδιαφορούμε και να μη δίνουμε δεκάρα για το τι συμβαίνει γύρω μας; Τι θα γίνει αν ξεχάσουμε να μοιραζόμαστε και πόση μοναξιά θα νιώθουμε τότε; Μόνο αγριότητα και βία.

Γράφοντας αυτά, θυμήθηκα πόσο ζήλεψα ένα ζευγαράκι που είδα έξω από το Free Thinking Zone να χορεύει σουνίνγκ. Η κοπέλα σιγοτραγουδούσε τον ρυθμό και ο άνδρας τής μάθαινε φιγούρες και κόλπα. Κι έτσι απλά και όμορφα, η πανδημία έρχεται να μας θυμίσει τι ωραία που ήταν η ζωή τότε που είχαμε χρόνο να ξοδέψουμε και τον περνούσαμε μαζί.

Η επανάσταση ενάντια στη μαλθακότητα πρέπει ν' αρχίσει με τη διεκδίκηση του δικαιώματός μας στην τεμπελιά*!

*Πολ Λαφάργκ, Το δικαίωμα στην τεμπελιά

www.lifo.gr

Πώς ομόρφαιναν τα ενδύματά τους οι αρχαίοι;

Χρωματισμός, κέντημα, προσθήκη μοτίβου στην ύφανση, κοσμήματα (μοτίβα κυρίως σε ταινίες που έχουν ραφτεί επάνω στο ύφασμα του ενδύματος), ήταν μερικοί τρόποι με τους οποίους οι πρόγονοί μας στην αρχαία Ελλάδα διακοσμούσαν τα ενδύματά τους.

«Η διακόσμηση των ενδυμάτων δεν καθοριζόταν τόσο από τη διαπλοκή των υφασμάτων, εφ' όσον χρησιμοποιείται κατά κανόνα η απλή ύφανση, αλλά πολύ περισσότερο από τις τεχνικές κοσμητικής» σημειώνει η αρχαιολόγος δρ. Τσούλη. «Σποραδικά, ιδιαίτερα κατά τους αρχαϊκούς χρόνους και λιγότερο στους κλασικούς, υπάρχουν εικονογραφικές μαρτυρίες για ενδύματα με διαγώνια ή αβακωτά διακοσμητικά μοτίβα ύφανσης ενώ οι συνήθεις τεχνικές διακόσμησης ήταν ο χρωματισμός, το κέντημα, η υφαντοποικιλτική και η διακόσμηση με συμπληρωματικό υφάδι.»

Τα κοσμήματα είναι συνήθως διάσπαρτα στο ένδυμα (διάστικτα, κατάστικτα). Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις παρυφές στον λαιμό, τον ποδόγυρο και τις χειρίδες (μανίκια), που φέρουν γραμμικά, γεωμετρικά ή φυτικά μοτίβα, πιθανότατα σε επιρραμμένες ταινίες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο πορφυρός χιτώνας της κόρης Φρασίκλειας, στολισμένος με εγχάρακτα και γραπτά κοσμήματα.

Οι φιλολογικές πηγές και η εικονογραφία «διατηρούν επίσης μαρτυρίες ενδυμάτων με εικονιστικές, αφηγηματικές παραστάσεις σε επάλληλες ζώνες, απομιμήσεις των λεγόμενων ιστορημένων υφασμάτων. Πρόκειται για εξεζητημένες αμφιέσεις θεϊκών μορφών ή μυθικών προσώπων, τελετουργικά ενδύματα και άλλα βαρύτιμα υφάσματα (κλινοσκεπάσματα, παραπετάσματα) που φέρουν διακόσμηση με μικρογραφικές ζωφόρους μυθολογικών μορφών και ζώων. Πρωταρχική θέση ως πηγή έμπνευσης γι' αυτόν τον τύπο περιποίκιων βαρύτιμων ενδυμάτων κρατά ο κόσμος της Ανατολής.

Η σύνθεση των διακοσμητικών μοτίβων είναι, εντούτοις, προσαρμοσμένη στο ελληνικό μέτρον και απηχεί τις αισθητικές αντιλήψεις των Ελλήνων για ισορροπία και ρυθμική διάταξη»

Το ένδυμα αποτελεί το πεδίο έκφρασης ποικίλων κοινωνικών συμβολισμών στην ιδιωτική και δημόσια ζωή του ατόμου λέει η δρ Τσούλη. «Υπαγορεύεται, όπως άλλωστε και η κόμμωση, από το φύλο, την ηλικιακή βαθμίδα, την κοινωνική θέση και την εθνικότητα. Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί ο πέπλος, τον οποίο φέρουν κατ' αποκλειστικότητα γυναίκες, με εξαίρεση τον θεό Απόλλωνα. Συγκεκριμένα, αποτελεί το τυπικό ένδυμα των παρθένων, των άγαμων κορών, ενίοτε σε συνδυασμό με ιμάτιο στη ράχη ή και χιτώνα.

Οι νυμφευμένες γυναίκες κάθε ηλικίας έφεραν συνήθως χιτώνα και ιμάτιο που σκέπαζε την κεφαλή στις κοινωνικές συναναστροφές και τις δημόσιες εμφανίσεις τους, παρόλο που ο τύπος αυτός του ενδύματος δεν είναι ιδιαίτερα διαγνωστικός, καθώς χιτώνα και ιμάτιο φέρουν κατά περίπτωση και τα άνηθα κορίτσια και οι παρθένοι, αλλά και οι άνδρες. Οι ξένοι φέρουν ενδύματα που τους διαφοροποιούν από τους Έλληνες, αν και ενίοτε γηγενείς υιοθετούν ορισμένα εξεζητημένα ενδύματα ξενικής προέλευσης.»

Οι ξένοι θα πρέπει να ήταν ευδιάκριτοι, καθώς φορούσαν τον χαρακτηριστικό «βαρβαρικό χειριδωτό χιτώνα», έναν χιτώνα «με ραμμένα μακριά μανίκια, τον οποίο

φορούν άντρες και γυναίκες, όπως Σκύθες, Αριμασποί και άλλοι Ανατολίτες και δούλοι ξενικής καταγωγής. Από την Περσία προέρχεται ο κάνδυσ, πανωφόρι με μακριά μανίκια, και οι αναξυρίδες, πολύχρωμα μακριά παντελόνια που φορούν επίσης οι Ανατολίτες, όπως οι Σκύθες, οι Αμαζόνες και ο Πάρις, ενώ ιωνικής προέλευσης είναι ο επενδύτης, κοντομάνικο ένδυμα που μοιάζει με απτύχωτο χιτωνίσκο και φέρει επιμελημένο διάκοσμο. Θρακικής προέλευσης, από την άλλη, είναι η ζείρα, ένα είδος ζεστού πανωφοριού που καθιερώθηκε ως μέρος της στρατιωτικής εξάρτυσης.»

Σημαίνοντα ρόλο, μας λέει η συγγραφέας, διαδραματίζει το ένδυμα σε σημαντικές στιγμές της ζωής του ανθρώπου, όπως ο γάμος. Συχνότατη είναι στην αγγειογραφία η σκηνή του γαμήλιου μοτίβου των ανακαλυπτηρίων, της αποκάλυψης δηλαδή του προσώπου της νύφης από τη νυμφεύτρια με την ανάσυρση των πέπλων που το σκέπαζαν.

Βαρύτιμα ενδύματα δίνονται ως δώρα στη νύφη, όπως και σε άλλα άτομα στο πλαίσιο της κοινωνικής ζωής και ιδιαίτερα της φιλοξενίας, ήδη από την εποχή του Ομήρου.

Ενδύματα διαφόρων ειδών αποτελούν συχνά αναθήματα σε μεγάλα ιερά, επιγραφικώς μαρτυρημένα στους καταλόγους αφιερωμάτων τους. Πρόκειται είτε για πολύτιμα αφιερώματα, τεκμήρια του πλούτου και της ευλάβειας του αναθέτη είτε, συνηθέστερα, για αφιερώματα γυναικών μετά από διαβατήριες τελετές, πριν από τον γάμο ή μετά τον τοκετό.

«Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδύματα αφιερώνονται και για την κόσμηση του λατρευτικού αγάλματος ή του ξοάνου κάποιας θεότητας» παρατηρεί η δρ Τσούλη. «Ο πέπλος της Αθηνάς, που μεταφερόταν με πομπή σε μορφή ιστίου πλοίου-άρματος πάνω στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης και έντυνε το ξόανο της θεάς, αποτελεί το πλέον γνωστό, αλλά όχι μοναδικό, παράδειγμα. Σπάνια αποδέκτης είναι κάποια ανδρική θεότητα, όπως ο Διόνυσος Περικιόνιος, το ξόανο του οποίου σεμορφή κίονα ή πεσσού φέρει το προσωπείο του θεού και πραγματικό ένδυμα.

Τη σημασία των ενδυμάτων στη θρησκευτική ζωή απηχούν και οι θρησκευτικοί κανονισμοί και ιεροί νόμοι με αυστηρές προδιαγραφές για τα ενδύματα των ιερέων και των μετεχόντων σε θρησκευτικές τελετές.»

Αγγελική Κώττη

<https://www.liberal.gr/apopsi/pos-omorfainan-ta-endumata-tous-oi-archaioi/354711>

5 βασικά εργαλεία και εντολές για... οικιακό photoshop

Liquify

Το A και το Ω του ρετούς, ένα σύνολο εντολών που λίγο-πολύ γνωρίζουν οι πάντες, ελάχιστοι όμως ξέρουν να χειρίζονται σωστά. Στην κακή χρήση του liquify οφείλονται όλοι εκείνοι οι παραμορφωμένοι τοίχοι, κολόνες και έπιπλα που έχουμε δει κατά καιρούς στο φόντο.

Γενικά, οτιδήποτε μπορεί να πάει στραβά σε ένα ρετουσάρισμα ξεκινά από εδώ. Η χρήση του liquify μπορεί να διακριθεί χοντρικά σε δύο κατηγορίες: σε πείραγμα σώματος και πείραγμα προσώπου. Επί της ουσίας, η εντολή αυτή μετατοπίζει τα pixels του τμήματος της φωτογραφίας που έχουμε επιλέξει προς κάποια κατεύθυνση και διαθέτει διάφορα υπο-εργαλεία που λειτουργούν χειροκίνητα:

Το forward warp tool σπρώχνει το επιλεγμένο κομμάτι προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Το pucker tool ξεφουσκώνει συνολικά το επιλεγμένο κομμάτι (π.χ. την περιοχή της κοιλιάς).

Το bloat tool κάνει ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή φουσκώνει (και μπορεί να χρησιμοποιηθεί π.χ. για να μεγαλώσει μυσ).

Στις τελευταίες εκδόσεις του photoshop υπάρχει ξεχωριστό liquify προσώπου που λειτουργεί πιο αυτοματοποιημένα σε σχέση με αυτό του σώματος (αφού στο πρόσωπο οι παραμορφώσεις είναι λογικό να υπόκεινται σε αλγοριθμικούς περιορισμούς). Εδώ μπορούμε να επιλέξουμε ξεχωριστά τα μάτια, τη μύτη, τα χείλη, το μέτωπο, το χαμόγελο και να θέσουμε παραμέτρους που «ανεβοκατεβάζουν» το ύψος τους.

Spot healing brush tool

Αναγνωρίζει τα γειτονικά pixels και δημιουργεί το ίδιο «μοτίβο» στην επιλεγμένη περιοχή. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να σβήσει σπυριά, ελιές, ραγάδες, ανεπιθύμητες τρίχες και το αποτέλεσμα να είναι ρεαλιστικό, επειδή «βλέπει» και αντιγράφει το δέρμα της γειτονικής εικόνας, χωρίς να λειαίνει και χωρίς να προκαλεί μουτζούρες (smudge).

Sponge tool

Βούρτσα αποχρωματισμού που χρησιμοποιείται στα μάτια για να αφαιρεί τις μικρές κόκκινες φλέβες και να εξαφανίζει την ταλαιπωρία από τον σκληρό χιτώνα, το άσπρο τμήμα του οφθαλμού. Μπορούμε να επιλέξουμε τη σκληρότητα και το μέγεθος της βούρτσας ανάλογα το αποτέλεσμα που θέλουμε να πετύχουμε. Στην ίδια εργαλειοθήκη υπάρχει και το dodge tool που προορίζεται για την κόρη και την ίριδα, με το οποίο μπορούμε να τις κάνουμε πιο φωτεινές και λαμπερές, επιλέγοντας πάλι τη σκληρότητα και το μέγεθος της βούρτσας.

Surface blur

Μια συνήθης μέθοδος για λείανση των ρυτίδων του προσώπου (και εδώ η υπερβολική χρήση είναι υπεύθυνη για το αποτέλεσμα «κακού μακιγιάζ» ή ψεύτικου, μη ρεαλιστικού φίλτρου που βλέπουμε συχνά). Αντιγράφουμε σε νέο layer το κομμάτι του

προσώπου που θέλουμε να διορθώσουμε, στη συνέχεια με μια γόμα (eraser tool) σβήνουμε τα τμήματα που δεν θέλουμε να πειράξουμε (μάτια, φρύδια κ.λπ.) και έπειτα θολώνουμε το δέρμα που έχει μείνει με το φίλτρο surface blur, «φορώντας» το layer που φτιάξαμε στην αρχική εικόνα. Τέλος, για να δώσουμε ενιαία υφή στην εικόνα (και να αποφύγουμε το αποτέλεσμα κακού φίλτρου), μπορούμε να προσθέσουμε κόκκο (filter > add noise) και να παίζουμε με τη διαφάνεια (opacity) του layer μέχρι να φτάσουμε στην επιθυμητή φυσικότητα.

Curves

Στις επιλογές «image adjustments» βρίσκουμε τον πίνακα με τα curves της εικόνας που χωρίζουν τη φωτεινότητά της σε χαμηλές, μεσαίες και υψηλές συχνότητες. Μέσω των καμπυλών του πίνακα αποφασίζουμε τι θέλουμε να πειράξουμε. Μπορεί να θέλουμε το δέρμα πιο μαυρισμένο, πιο ηλιοκαμένο, η λήψη να μην έχει γίνει με σωστό φωτισμό, να γυαλίζει το πρόσωπο εξαιτίας κακού μακιγιάζ. Όλα τα παραπάνω φτιάχνονται με χρωματικές διορθώσεις. Τέλος, με τα curves μπορούμε να αδυνατίσουμε το σώμα ή το πρόσωπο, ακόμα και χωρίς liquify, χρησιμοποιώντας διάφορες φωτοσκιάσεις.

Πηγή: www.lifo.gr

Σύγκριση κειμενικών ειδών:

Λεξιλόγιο

Ρηματικά πρόσωπα

Ρηματικοί χρόνοι

Τροπικότητα (δεοντική- επιστημική)/ Ονοματοποίηση

Ευθύς – Πλάγιος λόγος

Κοινό στο οποίο απευθύνονται

Σκοπός που εξυπηρετούν